

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-1T/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010776
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7221010776.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice samosudca JUDr. Martin Kurečko na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.6.2025 v Košiciach takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

- v C. dňa 29.3.2019 v F. F. na ul. E. G. XX podal v mene spoločnosti H. I., so sídlom J. K. XXX/XX, E., IČO: XX XXX XXX, v I. I. H. žiadosť o poskytnutie úveru, na základe ktorej došlo dňa 30.4.2019 k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi bankou I. I. H. a dlžníkom spoločnosťou H. I. vo výške 46.500,- Eur s mesačnou splátkou vo výške 646,- eur, ktorú za spoločnosť H. I. na základe inštrukcií obžalovaného uzavrel jej nový konateľ L. F., pričom pri žiadosti o poskytnutie úveru obžalovaný predložil sfašované splnomocnenie zo dňa 29.3.2019, ktorým splnomocnil M. N. ako jediný konateľ spoločnosti H. I. splnomocňuje L. F. na všetky právne úkony vo vzťahu so I. I. H., týkajúce sa poskytnutia úveru, a to bez vedomosti M. N. ako konateľa spoločnosti H. I., na základe čoho sa stal M. N. bez svojho vedomia prístupujúcim dlžníkom k uzavretej zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom bez prístúpenia k záväzku M. N. by k uzavretiu úverovej zmluvy nedošlo, čím by takto v prípade, ak by nedošlo zo strany I. I. H. k odstúpeniu od zmluvy o úvere, vyvolaniu mimoriadnej splatnosti úveru a následnému ukončeniu úveru a spätnému preúčtovaniu poskytnutého úveru z účtu spoločnosti H. I., spôsobil I. I. H., so sídlom O. XX, N., IČO: XXXXXXXXXXX, škodu vo výške 46.500,- Eur,

t e d a

vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil takýmto činom väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona (účinného od 6.8.2024).

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona (účinného od 6.8.2024) s použitím § 56 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 2.000,- (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného A. B. bola na bývalý Okresný súd Košice II podaná obžaloba pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona (účinného v čase spáchania skutku). Súd v predmetnej trestnej veci rozhodol už dvakrát odsudzujúcim rozsudkom, pričom na podklade odvolania obžalovaného Krajský súd v Košiciach oba odsudzujúce rozsudky zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Naposledy krajský súd vo svojom uznesení zo dňa 14.10.2024 sp.zn. 8To/63/2024 poukázal na nadobudnutie účinnosti novely Tr. zákona (účinné od 6.8.2024), predovšetkým na zmenu § 125 ods. 1 Tr. zákona, upravujúceho výšku škody, ktorá má zásadný vplyv na právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, v dôsledku čoho je zrejmé, že u obžalovaného prichádza do úvahy použitie priaznivejších účinkov novelizovaného Tr. zákona, teda zmena právnej kvalifikácie a následne aj zmena v uložení trestu. V súvislosti s uvedeným mal súd prvého stupňa opätovne posúdiť konanie obžalovaného a uložiť trest v súlade s ustanoveniami novelizovaného Tr. zákona.

Súd prvého stupňa po vrátení veci a následnej zmene v osobe samosudcu (s ktorou obhajoba súhlasila) považoval za potrebné na hlavnom pojednávaní doplniť dokazovanie o opätovný výsluch svedka P. I., ktorý sa vo svojej prvotnej výpovedi nevyjadril k všetkým relevantným skutočnostiam, o väčšine ktorých sa zmieňoval vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, pričom po doplnení dokazovania, berúc do úvahy aj skutočnosti, na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí odvolací súd, dospel súd prvého stupňa opätovne k záveru o vine obžalovaného.

Z výpovede svedka P. I. v rámci jeho opätovného výsluchu vyplynulo, že do I. I., konkrétne do pobočky v F. F., v ktorej vtedy pracoval, prišiel obžalovaný spolu s pánom F. a predložili plnomocenstvo, ktoré bolo overené obcou J. na vybavovanie úveru v zastúpení spoločnosti H. I.. Celý proces spracovania úveru bol vybavený štandardne, predmetné splnomocnenie bolo predložené právnomu oddeleniu banky na spracovanie, následne došlo k podpisu úverovej zmluvy. Pán F. s ním veľmi nekomunikoval, v podstate všetky záležitosti vybavoval obžalovaný B.. Obžalovaný s pánom F. vtedy riešili aj zriadenie dispozičného práva k účtu spoločnosti H. I., k čomu mali aj plnomocenstvo. Úver bol načerpaný na bežný účet spoločnosti H. I., avšak podozrivé bolo svedkovi to, že menovaní tlačili na pílu v tom smere, aby vytiahli peniaze v hotovosti čo najskôr z pobočky. Na základe toho spozornel, pozrel si ešte raz plnomocenstvo a všimol si na pečiatke obce J., že je tam uvedené veľmi vysoké číslo, ktoré sa mu zdalo na obec neštandardné. Preto kontaktoval obec J., kde ho prepojili na p. P., ktorá mu povedala, že takéto číslo overovania v ich knihe neexistuje, a že ona takúto listinu nikdy neoverovala. Následne preto kontaktoval ústredie banky a snažili sa celý proces zastaviť, čo sa aj podarilo ešte v ten deň. Spoločnosť peniaze síce dostala na bežný účet, ale z uvedeného dôvodu banka peniaze ihneď zablokovala a úver sa v podstate splatil a vrátil sa do pôvodného stavu, v dôsledku čoho sa žiadatelia o úver k peniazom nedostali. Ďalej svedok uviedol, že pokiaľ má dobrú informáciu, tak sa obžalovaný s pánom F. snažili riešiť zriadenie dispozičného práva k účtu aj na pobočke I. I. na O., na ul. O. I.. Kolegovia z O. ho vtedy kontaktovali, že prečo menovaní prišli ku nim, keď zriadenie dispozičného práva k účtu začali riešiť na pobočke v F. F., nakoľko sa im to zdalo podozrivé. Pokiaľ ide o otázku, či by spoločnosti H. I. bol poskytnutý úver v prípade, ak by nedošlo k pristúpeniu záväzku zo strany p. N., svedok uviedol, že pristúpenie k záväzku bolo podmienkou pre poskytnutie úveru. Teda na to, aby mohol byť spoločnosti H. I. poskytnutý úver, bolo potrebné pristúpenie k záväzku, ku ktorému mohol pristúpiť iba majoritný spoločník, z tohto dôvodu figuroval ako pristupujúci dlžník k dohode o pristúpení k záväzku pán N., keďže bez pristúpenia k záväzku by úver nebol poskytnutý.

Z dokazovania vykonaného na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej vypovedal, že je konateľom obchodnej spoločnosti B. H. I., ktorej primárnou náplňou práce je zakladanie, kúpa a predaj obchodných spoločností a s tým súvisiaci servis. Do toho patrí aj zastupovanie klientov, napríklad aj pri získaní financovania z bánk. Takto to bolo aj v prípade spoločnosti H., ktorú kúpil pán F.. Ten je ich dlhoročným klientom a v obdobných obchodných prípadoch ich oslovil minimálne desaťkrát. V danom čase F. zháňal obchodnú spoločnosť s ručením obmedzeným s históriou, ktorá je platiteľom dane z pridanej hodnoty. V predmetnom čase im taká spoločnosť bola ponúknutá na kúpu, pričom celé to konzultovali s klientom

F.. Keď už bol prevod spoločnosti dohodnutý, F. ho oslovil s tým, aby mu zabezpečil zo I. I. aj ponuku na financovanie spoločnosti H.. Doniesol mu na to potrebné doklady a plnú moc podpísanú svedkom N.. Na žiadosť klienta si vyžiadal cenovú ponuku, pričom má za to, že cenová ponuka na financovanie je k ničomu nezaväzujúci dokument informatívneho charakteru. Keď došlo k zápisu zmien do obchodného registra, F. ho požiadal, aby s ním išiel do banky, kde chcel získať financovanie pre spoločnosť. Je to pri tom bežný postup, že klientom poskytujú aj rady ohľadom financovania a doprevádzajú ich do banky, kde odpovedajú na otázky. V banke F. predložil plnú moc od pána N., nepreveroval to, ani ho to neprekvapilo, nakoľko v danom čase boli obaja konateľmi súbežne, a mal za to, že si spravili dohodu medzi sebou. Ak ho niekto oklamal, on za to nemôže niesť zodpovednosť, nakoľko sa nezaujímal, ako sa medzi sebou dohodli konatelia. F. ho požiadal aj o to, aby sa stal disponentom na účte, čo je bežná prax, aby mohol za klienta vykonávať úhrady splatných daní, odvodov do sociálnej a zdravotnej poisťovne a zabezpečovať si pre vedenie účtovníctva nevyhnutné výpisy z bankového účtu. Ďalej obžalovaný využil svoje právo nevypovedať a neodpovedať na položené otázky.

Z prvej výpovede svedka P. I. vyplynulo, že v rozhodnom čase pracoval v I. I. v pobočke v F.. Obžalovaný ho oslovil ohľadom spracovania žiadosti o úver pre spoločnosť H. I. a zároveň predložil podklady, plná moc bola overená obcou J.. Podklady posunul na právne oddelenie, úver bol odsúhlasený, všetko následne spracoval. Na začiatku jednaní bol prítomný len obžalovaný, následne prišiel aj svedok F.. Celkovo sa stretli asi trikrát. Nepamätá si, kto podpisoval zmluvu, pričom s obžalovaným sa nestretol pri zastupovaní iných spoločností.

Svedok M. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným sa spoznal v roku 2019 pri tej príležitosti, že chcel zlikvidovať, predaj alebo previesť svoju spoločnosť H. I.. Zoznámil ich jeho účtovník. Na prvé stretnutie vtedy priniesol nejaké podklady, asi zmluvu a plnú moc na prevedenie spoločnosti a povedal mu aj meno človeka, ktorý zháňa spoločnosť s tým, a že spoločnosť musí mať účet v banke. Jeho spoločnosť mala účty vo všetkých bankách, takže to nebol problém. Obžalovaný vyslovene žiadal, aby mal účet v I. I., lebo že ide brať nejakú dotáciu, čo nebolo pre neho vtedy podstatné, pretože on chcel len previesť spoločnosť. Potom sa s obžalovaným stretol druhýkrát, keď mu niesol plnú moc na prevod spoločnosti na E. ulicu v C.. Vtedy mu obžalovaný povedal, že má všetky podklady na prevod spoločnosti v registri. Následne čakal na papiere a išiel zrušiť aj účty v bankách. Bol aj v I. I., kde žiadal, aby nebol viac vedený ako majiteľ účtu, podpísal papiere a viac nemal prístup k účtom. Potom začali také problémy, že sa obžalovaný odmlčal, následne obžalovaný volal, že v plnej moci chýba nejaká klauzula, a že to treba opraviť. To už prešli dva týždne a manželka mu na to povedala, že už inú plnú moc obžalovanému nedajú, keďže na všetko mal obžalovaný plno času. Následne o mesiac na to našiel doma poštu zo I. I., že bol zobrať úver vo výške 45.000 Eur. Keď kvôli tomu išiel do banky, bolo mu povedané, že ten človek prišiel aj s plnými mocami, ktoré on nikdy nedal, čiže boli sfaľované. Svedok vystavil len jedinú plnú moc na prevod spoločnosti. V banke mu uviedli, že mal viac plných mocí, a že každá plná moc bola na to, že mal ručiť celým svojím majetkom pri úvere. Následne volal svojmu účtovníkovi aj obžalovanému, aby priniesol tie plné moci na políciu, ale nevie ako to dopadlo. Účtovník mu potom zavolať, že obžalovaný alebo niekto bol u neho v noci vo J. P. E. a doniesol jednu alebo dve plné moci, ktoré nechal na plote. Keď bol vypovedať na polícii, tak mu povedali, že majú ďalšie tri plné moci. Pokiaľ ide o splnomocnenie týkajúce sa úveru, toto splnomocnenie je falošné, nič také obžalovanému nedal, dal mu len splnomocnenie, kde boli dve – tri vety ohľadom prepisu firmy na živnostenskom registri, žiadne iné plné moci nedal.

Z prečítanej výpovede svedkyne L. J. Q. z prípravného konania vyplynulo, že je zamestnankyňou I. I.. Ku skutku uviedla, že dňa 30.4.2019 bol spoločnosti H. I. poskytnutý bezúčelový úver pre podnikateľov. Následne bolo zistené, že úver bol poskytnutý na základe sfaľovaných plnomocenstiev, ktoré mal vystaviť majiteľ spoločnosti M. N. pre nového majiteľa L. F. resp. tretiu osobu A. B.. Telefonicky bol kontaktovaný obecný úrad J., kde prednostka úradu L. P. potvrdila, že plnomocnenstvo nevystavili. Z toho dôvodu banka dňa 3.5.2019 odstúpila od zmluvy, vyvolala mimoriadnu splatnosť úveru a peňažné prostriedky boli bankou preúčtované z firemného účtu späť na úver, čím bol úver ukončený a banke nevznikla škoda.

Z výpovede svedka L. F. vyplynulo, že v minulosti bol konateľom vo viacerých firmách, a že od pána N. mal spoločnosť H. I.. Na kúpu a predaj spoločností ako aj vedenie účtovníctva využíval spoločnosť obžalovaného, ktorá zabezpečovala všetky právne kroky, a ktorej názov uviesť nevie. Spolu so svedkom N. chceli na spoločnosť H. I. zobrať úver, v súvislosti s čím obžalovaný na jeho žiadosť zisťoval možnosti

úveru, na čo mu dal aj plnú moc a tiež plnú moc od pána N.. Ďalej svedok odmietol vypovedať s tým, že by si privedil nebezpečenstvo trestného stíhania.

Skutkový stav bol objektivizovaný aj prečítanými listinnými dôkazmi, z ktorých vplynuli nasledovné skutočnosti:

Z rozhodnutie jediného spoločníka na zo dňa 1.4.2019 (č.l. 5-6 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že ním svedok M. N. prevádza obchodný podiel v spoločnosti H. I. na svedka L. F., odvoláva z funkcie konateľa M. N. s dátumom zániku funkcie ku dňu 1.5.2019 a vymenúva nového konateľa L. F. ku dňu 1.4.2019 (overené dňa 4.4.2019 v obci R. S.).

Z výpisu z účtu spoločnosti H. I. ku dňu 30.4.2019 (č.l. 7-8 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že naň bol pripísaný úver vo výške 46.500,- Eur.

Plnomocenstvom zo dňa 29.4.2019 (č.l. 9 vyšetrovacieho spisu) mal svedok N. splnomocniť svedka F. na zastupovanie vo všetkých právnych úkonoch so I. I. (plnomocenstvo malo byť overené na obecnom úrade vo J.).

Na základe dohody o pristúpení k záväzku (č.l. 14 vyšetrovacieho spisu) mal svedok N. pristúpiť k záväzku splatiť úver spoločnosti H. I. voči I. I. a plniť ďalšie záväzky obsiahnuté v zmluve o úvere zo dňa 30.4.2019.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 3.5.2019 (č.l. 15 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že pohľadávka z úveru vo výške 46.500,- Eur bola uvedeným dňom vyhlásená za splatnú.

Zo žiadosti o poskytnutie úveru (č.l. 85 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že ju podal v mene spoločnosti H. I. dňa 29.3.2019 obžalovaný A. B..

Na základe zmluvy o úvere zo dňa 30.4.2019 (č.l. 86-89 vyšetrovacieho spisu) bol spoločnosti H. I. v zastúpení konateľom L. F., s pristupujúcim dlžníkom M. N., za ktorého podpísal zmluvu splnomocnenec L. F., poskytnutý úver vo výške 46.500,- Eur.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti H. I. (č.l. 147-148 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že L. F. bol zapísaný ako spoločník spoločnosti a konateľ od 8.5.2019 a M. N. do 7.5.2019.

Zo správy obce J. (č.l. 184-186 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že v overovacej knihe vedenej na obecnom úrade J. nebol dňa 29.3.2019 overený žiadny podpis s menom M. N. a neexistuje v nej ani žiaden záznam pod číslom 5151/2019, 3129/2019 a 6232/2019.

Z výpisu z obchodného registra (č.l. 187-189 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že spoločnosť H. I. od 8.5.2019 zmenila názov na F. I. I..

Z listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného vyplýva, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie charakterizovaný. V odpise z registra trestov má dva záznamy, a to rozhodnutie Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 31.3.2020 sp.zn. 3Pv 204/19/8803 o schválení zmieri (trestné stíhanie bolo vedené pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona) a rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 30.6.2021 sp.zn. 4T/18/2021 o schválení zmieri (trestné stíhanie bolo vedené pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona).

Na základe takto vykonaného dokazovania bol spoľahlivo zistený a preukázaný skutkový stav zodpovedajúci výrokovej časti tohto rozsudku.

Aj keď obžalovaný svoju vinu popiera, z konania, ktoré sa mu kladie obžalobou za vinu, bol bez akýchkoľvek pochybností usvedčený výpoveďami svedkov M. N. a P. I. ako aj prečítanými listinnými dôkazmi. Obranu obžalovaného vyvracia predovšetkým

svedok M. N., z ktorého výpovede je zrejmé, že v kontakte s obžalovaným bol výlučne z dôvodu záujmu o prevod jeho obchodnej spoločnosti H. I. na inú osobu a výlučne z tohto dôvodu udelil obžalovanému jedinú plnomocenstvo, ktorým ho splnomocnil na zastupovanie vo veci prevodu obchodného podielu na nového spoločníka L. F.. Zároveň je zrejmé, že nakoľko snahou svedka N. bolo previesť obchodný podiel svojej spoločnosti na inú osobu, je absolútne nelogické, aby mal záujem o pristúpenie k záväzku tejto spoločnosti voči banke z titulu čerpania úveru vo výške 46.500,- Eur a ručiť zaň ako spoludlžník svojim majetkom, a to zvlášť v situácii, keď nadobúdateľom celého obchodného podielu a novým konateľom spoločnosti sa mala stať osoba, ktorú predtým vôbec nepoznal. Uvedenému nasvedčuje aj tá skutočnosť, že akonáhle sa svedok N. dozvedel, že mu vznikol záväzok voči I. I., začal okamžite celú záležitosť riešiť s bankou a podal na políciu trestné oznámenie.

Tvrdeniam svedka N. zodpovedajú aj skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedka P. I., z ktorých je dostatočne zrejmé, že všetky záležitosti ohľadom úveru od I. I. vybavoval obžalovaný B.. Svedok zároveň potvrdil, že na to, aby mohol byť spoločnosti H. I. poskytnutý úver, bolo potrebné pristúpenie k záväzku, a práve z tohto dôvodu figuroval ako pristupujúci dlžník k dohode o pristúpení k záväzku svedok N., keďže bez jeho pristúpenia k záväzku by úver spoločnosti nebol poskytnutý. Svedok sa zároveň vo svojej výpovedi zmienil aj o tom, že mu bolo podozrivé to, že obžalovaný spolu so svedkom F. doslova tlačili na pílu v tom smere, aby vytiahli peniaze z úveru v hotovosti z pobočky čo najskôr. Aj keď sa obhajoba snažila výpoveď tohto svedka spochybniť, súd má za to, že jeho výpoveď bola dostatočne presvedčivá, pričom súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jej celkovú hodnovernosť. Uvedené konštatovania pri tom platia aj vo vzťahu k výpovedi svedka N..

Pokiaľ ide o plnomocenstvo zo dňa 29.3.2019, predložené obžalovaným pri žiadosti o poskytnutie úveru, ktorým splnomocniť M. N. mal v tom čase ešte ako jediný konateľ spoločnosti H. I. splnomocniť L. F. na všetky právne úkony vo vzťahu so I. I. H., týkajúce sa poskytnutia úveru, vykonanými dôkazmi bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že toto splnomocnenie bolo sfaľované.

O podvodnom úmysle obžalovaného podľa názoru súdu svedčí aj tá skutočnosť, že sa stal disponentom k účtu spoločnosti H. I., na ktorý boli prevedené finančné prostriedky z poskytnutého úveru vo výške 46.500,- Eur, a to napriek tomu, že v tejto spoločnosti nemal žiaden obchodný podiel a nebol ani jej štatutárnym zástupcom, pričom tvrdeniam obžalovaného, že tak urobil z toho dôvodu, že ho o to požiadal svedok F., a že ide o bežnú prax, aby mohol za klienta vykonávať úhrady splatných daní, odvodov do sociálnej a zdravotnej poisťovne a zabezpečovať si pre vedenie účtovníctva nevyhnutné výpisy z bankového účtu, súd neuveril.

V kontexte uvedeného súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako vykonštruovanú a nezodpovedajúcu skutočnosti, motivovanú jeho snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Pokiaľ ide o výpoveď svedka L. F., túto súd vyhodnotil ako tendenčnú a absolútne nehodnovernú, motivovanú snahou svedka napomôcť obžalovanému, čomu nasvedčuje predovšetkým tá skutočnosť, že svedok svoju výpoveď obmedzil len na pár viet, v ktorých v podstate potvrdil obranu obžalovaného a ďalej odmietol vypovedať z dôvodu, že by si privodil nebezpečenstvo trestného stíhania. Súd v tomto smere poukazuje aj na tú skutočnosť, že je evidentné, že práve tento svedok by nepochybne taktiež finančne profitoval z podvodne vylákaného úveru, pokiaľ by nedošlo v dôsledku zásahu banky k vyvolaniu mimoriadnej splatnosti úveru, jeho následnému ukončeniu a spätnému preúčtovaniu poskytnutých finančných prostriedkov.

Vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru súdu teda bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že sa prejednávany skutok stal tak, ako je konkretizovaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku, a že jeho páchatelom je obžalovaný A. B., ktorý sa bezprostredne podieľal na dojednávaní predmetnej úverovej zmluvy, v súvislosti s čím banke predložil sfaľované plnomocenstvo, teda nepravdivé údaje.

Oproti podanej obžalobe súd v skutkovej vete rozsudku upravil popis skutku tak, aby zodpovedal všetkým preukázaným zisteniam, a dostatočne vystihoval naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu konaním obžalovaného, keďže popis skutku v podanej obžalobe považoval súd za pomerne strohý a z uvedeného pohľadu za nedostatočný. Zároveň bolo potrebné v skutkovej vete doplniť dátum podania žiadosti o poskytnutie úveru obžalovaným, ktorý v podanej obžalobe absentoval, ako aj identifikačné údaje poškodenej spoločnosti I. I. H. ako aj spoločnosti H. I., ktorej názov bol navyše v podanej obžalobe uvedený nesprávne. Aj po týchto úpravách skutkovej vety je však nepochybné, že totožnosť žalovaného skutku zostala zachovaná.

Z právneho hľadiska obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona (účinného od 6.8.2024), keď vylákal od I. I. H. úver tým, že túto spoločnosť uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil takýmto činom väčšiu škodu. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, na právnu kvalifikáciu konania (rovnako tak aj pri ukladaní trestu) bol použitý neskorší, pre páchatel'a priaznivejší zákon, t.j. Tr. zákon v znení účinnom od 6.8.2024, keďže v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, ak však v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje

a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Subjektívna stránka trestného činu je daná priamym úmyslom v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona.

Pre úplnosť súd dodáva, že za páchatel'a trestného činu úverového podvodu podľa § 222 Tr. zákona je potrebné považovať ako osobu, ktorá s budúcim veriteľom uzavrela úverovú zmluvu (či už ako dlžník – fyzická osoba alebo ako fyzická osoba konajúca za dlžníka – právnickú osobu), tak aj osobu, ktorá sa bezprostredne alebo i sprostredkované podieľala na dojednávaní úverovej zmluvy a v súvislosti s tým uviedla nepravdivé alebo hrubo skreslené údaje alebo podstatné údaje zamlčala. Za dojednávanie úverovej zmluvy pri tom nie je možné považovať len vlastné uzavretie úverovej zmluvy, ale aj jednanie, ktoré uzavretiu tejto zmluvy predchádza, a v jeho rámci si strany úverovej zmluvy poskytujú určité údaje a na základe nich vyjadrujú svoje stanoviská, pričom k trestnosti tohto činu sa nevyžaduje, aby páchatel' skutočne vylákal peňažné prostriedky na základe poskytnutého úveru.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (poľahčujúce okolnosti ani priťažujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli), ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Zároveň súd zohľadnil aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu ako aj skutočnosť, že páchatel' trestného činu sa snažil získať trestným činom majetkový prospech. Pri zohľadnení uvedených kritérií, berúc do úvahy aj povahu a závažnosť spáchaného prečinu, považoval súd za primerané a pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona za postačujúce uloženie samostatného peňažného trestu vo výmere 2.000 Eur, zodpovedajúcej osobným a majetkovým možnostiam obžalovaného. Ako už bolo uvedené, druh uloženého trestu zároveň zohľadňuje skutočnosť, že obžalovaný sa ako páchatel' úmyselného trestného činu snažil získať majetkový prospech.

Zároveň súd obligatórne ustanovil aj náhradný trest odňatia slobody primeraného trvania, ktorého výkon sa nariadi v prípade, že výkon peňažného trestu bude obžalovaným úmyselne zmarený (t.j. že uložený peňažný trest nebude obžalovaným v stanovenej lehote zaplatený).

Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne byť dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným v budúcnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Mestský súd Košice. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.